

Himladrottningens bild i Heda

Av Verner von Heidenstam

*”Åtta hundra julenätter
såg jag tända sina ljus.
Barn, hör vad jag täljer!
Konungar kysste min fot.
Glömd sitter jag. Damm höljer mig.
Bed mig ej om vad du har kärt,
ej om guld och ej om namn.
Gå, förnekare!
Blott hos den, som tror, sker under.”*

*När jag hörde från bildens röda
läppar av trä så tunga ord,
flög på muren ett sken och jag bad:*

*”Skänk mig hellre det gyllne hjärta,
skänk en droppe av den goda,
kärleksrika ödmjukhet,
som, förgätet och utan namn,
sirat och satt dig med dok och krona
hög och sträng på drottningstolen.
Lär mig vörda så och besjunga
hela den stora, ljusa värld,
som står fylld av vingars surr,
ängar och berg och underbara,
ädelvise människoverk.
Den har tro, för vilken mycket är heligt.”*